

Drammen havn AS

Saksbehandler, innvalgstelefon

Andreas Røed, 32266614

Vedtak om endring av tillatelse etter forurensningsloven til utfylling i Drammen havn - Trinn 2

Drammen havn har søkt om endring av tillatelse etter forurensningsloven i forbindelse med utfylling i Drammen havn – Trinn 2.

Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus har ferdigbehandlet søknaden, og vi endrer tillatelsen slik at Drammen havn kan ta imot og fylle ut masser fra Kystverkets mudring i Tangenrenna/Strømsløpet til utfylling Trinn 2 på Holmen.

Vedtaket om endring av tillatelsen er hjemlet i forurensningsloven § 11.

Den endrede tillatelsen med tilhørende vilkår er vedlagt.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 94 600 for behandling av saken.

Vedtaket om endring kan påklages av berørte parter eller andre med rettslig klageinteresse innen tre uker.

Statsforvalteren viser til søknad om endring av tillatelse etter forurensningsloven (2020.0047.T) til utfylling i sjø ved Holmen i Drammen havn – Trinn 2 mottatt 11.11.2025.

Sammendrag av søknaden

God fremkommelighet og sjøsikkerhet i farleden inn til Drammen havn er høyt prioritert av Kystverket, ettersom Drammen havn er av nasjonal samfunnsnytte med hensyn til forsyning og beredskap. Havnen har ca. 200 årlige skipsanløp i Strømsløpet. Farleden er i dag preget av oppgrunning over tid, spesielt som følge av de seneste årenes flomhendelser. De grunneste partiene i Strømsløpet er i dag 2,8 meter dype og manglende seilingsdybde utgjør en stor risiko for grunnstøtinger av fartøy som skal til Drammen havn. Det har blitt rapportert om flere grunnstøtinger og fremkommeligheten for sjøtrafikken i området er nå begrenset. Det haster å sikre farleden med tilstrekkelig seilingsdybde, for å unngå at en ulykke med potensielle store

miljøkonsekvenser inntreffer. For å opprettholde en sikker farled ved Drammen havn, har Kystverket søkt om tillatelse til å mudre ca. 70 000 m³ (± 10 000 m³) masser fra Strømsløpet i løpet av 2026. Det søkes om at disse muddermasser kan deponeres og brukes som erstatning for andre utfyllingsmasser i Drammens havns utfyllingsprosjekt på Holmen.

Drammen havn har tillatelse etter forurensningsloven til utfylling i sjø i forbindelse med prosjektet TEK12-02 Utfylling Holmen Øst Trinn 2, datert 23.01.2020. I henhold til vilkår 4.2 i tillatelsen skal masser som benyttes til utfylling ikke overskride konsentrasjonsgrensene tilsvarende tilstandsklasse II i henhold til Miljødirektoratet sin veileder *Grenseverdier for klassifisering av vann, sediment og biota* (M-608/2016). Utfyllingsarbeidene i forbindelse med utfylling Trinn 2 har pågått i flere år, og Drammen havn har etablert en 12 meter bred sprengsteinssjete på Risgarden som avbøtende tiltak for å begrense forurensning i forbindelse med utfyllingsarbeider i sjø.

I forbindelse med Kystverkets planlagte mudring av farleden i Strømsløpet/Tangenrenna, søker Drammen havn om endring av sin eksisterende tillatelse for å kunne deponere muddermasser fra dette prosjektet bak sjeteen på Risgarden. Transportveien fra tiltaksområdet til Kystverket til innenfor sjeteen er svært kort, og både Drammen havn og Kystverket anser dette som en samfunnsmessig gunstig løsning for alle muddermassene som vil oppstå i forbindelse med mudreprosjektet.

Det har blitt gjennomført sedimentundersøkelser i tiltaksområdet som skal mudres og av de 70 000 m³ (± 10 000 m³) som skal mudres er ca. 42 000 m³ av sedimentene å anse som fri for forurensning og ca. 27 000 m³ å anse som lett-moderat forurenset. Det er i all hovedsak forurensning i form av enkelte PAH-forbindelser og TBT som er mest utbredt i henhold til sedimentundersøkelsene. Det er gjennomført en miljørisikovurdering av tiltaket og det vurderes at det vil være minimal fare for spredning av forurensning ved omsøkt disponering av muddermasser bak sjeteen på Risgarden. Dette er basert blant annet basert vurdering av utlekkings- og spredningspotensial.

Høring

Statsforvalteren har sendt søknaden på høring i tidsperioden 27.11.2025-07.01.2026. Søknaden er også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider.

Vi har mottatt 1 høringsuttalelse i forbindelse med høringen. Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsen med kommentarer fra tiltakshaver.

Drammen kommune mener det er viktig å få forurensningen som finnes i Drammenselva og Drammensfjorden ut av sirkulasjon, spesielt fra Strømsløpet, der strømmen fører til mye forflytning av masser. Blandingen av mye elvevann og tidevannet gir høyt potensial for å frakte og spre forurensninger i sedimentene utover i fjorden. Slik slett anser kommunen selve mudretiltaket i seg selv som et positivt tiltak, i tillegg til at tiltaket vil forbedre fremkommeligheten for skip til Drammen havn.

Kommunen er av oppfatning at å gjenbruke muddermassene på Holmen vil føre til en samling av forurensning på nytt landareal. Dette er etter kommunens syn isolert sett uheldig, men kommunen anser også at tiltaket kan ha positive effekter. Kommunen mener det er bra å kunne gjenbruke masser der det er akseptabelt. Deponier for forurenset masser er en ikke-fornybar ressurs som det begynner å bli dårlig tilgang på. Kommunen er derfor av oppfatning at det å gjenbruke forurensede masser på en forsvarlig måte er bedre enn å fylle opp verdifulle deponiområder.

Kommunen mener muddermassene vil kunne gjenbrukes på forsvarlig vis på Holmen. Massene vil erstatte andre masser som ellers ville blitt fraktet inn via biltransport. Tiltaket reduserer dermed transport gjennom Drammen både ved at andre masser ikke trenger å fraktes inn, og ved at mudringsmassene ikke trenger å fraktes ut.

Området er tillegg allerede påvirket av forurensning, og det er dermed ikke et jomfruelig område som fylles opp. Det er også beregnet at faren for utlekking vil være liten. Stoffene som fører til høyest grad av forurensning i massene er kvikksølv, antracen, PCB og TBT. Alle disse er stoffer som er partikkelbundet, som videre betyr at de ikke lett løses i vann og dermed lekker ut. Ved at massene legges på innsiden av en etablert sjete, som allerede har avskåret utfyllingsområdet fra sjøen, forventes det derfor ikke vesentlig utlekking til sjø fra massene. Videre er forurensning mer skadelig når den ligger i vann, fordi vannlevende organismer er mer sårbare for påvirkning av ulike stoffer. Ved å fjerne forurensningen fra vann og gjøre den til del av masser på land, vil den totale belastningen på miljøet reduseres. Dette gjenspeiles i at tilstandsklasser for forurensning på land har høyere grenseverdier enn samme type forurensning i vann. For eksempel er grensen mellom svært god og god tilstand for kvikksølv i sediment 0,05 mg/kg, mens den samme grensen er 1 mg/kg i henhold til tilstandsklasser for forurenset grunn.

Holmen brukes for øvrig til industri per i dag, og det er ikke sannsynlig at området vil omreguleres til mer sårbart arealformål på lang tid. Massene vil dekkes til og forventes å ligge stabilt i utfyllingsområdet. Flytting av massene vil derfor ikke føre til vesentlig mer risiko for utslipp sammenlignet med dagens tilstand.

Hvis mudringsmassene ikke gjenbrukes, vil de måtte transporteres gjennom Drammen til et annet deponi. Dette vil føre til økt belastning på et allerede presset veinett, og medfølgende utslipp. I tillegg vil mudringsmassene måtte avvannes før de transporteres vekk. Dette er forbundet med utslipp, potensielt mer enn ved at massene legges direkte innenfor sjeteen. Ved avvanning på land vil det mest sannsynlig være større fare for at forurenset vann havner i sjøen utenfor sjeteen.

Totalt sett mener derfor kommunen at selv om tiltaket vil gi noe økt grad av forurensning, så vil det likevel være et miljøtiltak å gjenbruke mudringsmassene på Holmen. Forurensning vil tas ut av sirkulasjon og ligge stabilt i overskuelig fremtid. Kommunen støtter derfor omsøkte måte å håndtere mudringsmasser fra Strømsløpet på.

Drammen havn mener det er positivt at Drammen kommune er positive til å gjenbruke muddermassene og få forurensete masser ut av kretsløpet på en forsvarlig måte. Drammen havn tar ellers høringsuttalelsen fra kommunen til orientering.

Lovgrunnlag og myndighet

Overskuddsmasser fra mudring vil som hovedregel være å anse som næringsavfall, jf. forurensningsloven §§ 27 første ledd og 27a annet ledd. Ifølge forurensningsloven § 32 første ledd skal næringsavfall som hovedregel leveres til lovlig avfallsanlegg eller gjenvinnes. I saker der det ikke er aktuelt å gjenvinne avfallet, kan forurensningsmyndigheten i medhold av § 32 annet ledd i særlige tilfeller gi unntak fra regelen i § 32 første ledd om levering til lovlig avfallsanlegg. Å gjøre et slikt unntak har ofte blitt omtalt som et samtykke til "annen disponering" av avfall.

Miljødirektoratet er av oppfatning at det i utgangspunktet ikke er anbefalt å gi samtykke etter forurensningsloven § 32 andre ledd til bruk av forurensete muddermasser til utfylling i sjø og

vassdrag. I særlige tilfeller kan det likevel være grunn til å samtykke til utfylling av forurensede masser dersom;

- kostnadene ved å bringe massene til avfallsanlegg er uforholdsmessig store sammenholdt med miljøgevinsten som oppnås, og/eller
- å bringe massene til avfallsanlegg medfører urimelige praktiske vanskeligheter, og/eller
- disponeringen av masser er særlig hensiktsmessig ut fra miljøhensyn og/eller medvirker til oppnåelsen av et åpenbart samfunnsnyttig tiltak.

Statsforvalteren er myndighet for å avgjøre om det kan gis unntak etter § 32 andre ledd i saker om utfylling i sjø og vassdrag med forurensede og ikke-forurensede muddermasser, samt ikke-forurensede landmasser, jf. rundskriv T-3/12 punkt 4.

For å vurdere hvorvidt den planlagte disponeringen av muddermasser faller inn under gjenvinning eller annen disponering av avfall må det tas stilling til følgende:

- Om utfyllingen er planlagt uavhengig av tilgangen på massene.
- Om muddermassene erstatter masser som ellers ville blitt brukt.
- Om muddermassene er egnet til bruken.

Slik Statsforvalteren anser den planlagte disponeringen av muddermassene, vurderer vi at de tre kriteriene over imøtekommes, og vi vurderer dermed at utfylling av forurensede masser i dette tilfellet ikke er å anse som annen disponering av avfall. Statsforvalteren behandler dermed utfyllingen av muddermassene direkte etter forurensningsloven § 11.

Utfylling av muddermasser til sjø faller ikke under avfallsforskriftens kapittel 9 om deponering av avfall (deponiforskriften), da forskriftens § 9-2 tredje ledd, bokstav c er tydelig på at bestemmelsene i forskriften ikke gjelder for deponering av muddermasser langs elver, innsjøer, fjorder og sund der muddermassene er hentet ut. Dette forutsetter likevel at muddermassene ikke er å anse som farlig avfall.

Statsforvalterens vurdering

I forbindelse med Statsforvalterens behandling av den opprinnelige søknaden om tillatelse etter forurensningsloven til utfylling i Drammen havn – trinn 2, ble tiltaket vurdert etter naturmangfoldloven, vannforskriften og forurensningsloven. Vedtaket om tillatelse ble fattet 23.01.2020 og på bakgrunn av at dette begynner å bli en stund siden, samt at det nå søkes om å kunne ta imot forurensede muddermasser, vurderer vi at det er grunn til å gjøre en ny vurdering av ovennevnte regelverk. For Statsforvalterens opprinnelige vurderinger vises det til vedtaket om tillatelse etter forurensningsloven (2020.0047.T).

Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis og fastsetter vilkårene etter forurensningsloven § 16, legges det vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket, sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd.

Det er virkningene av det omsøkte tiltaket på det aktuelle stedet som er vurdert. Dersom tiltakshaver senere ønsker å gjennomføre tiltaket på en annen måte enn beskrevet i søknaden må det søkes på nytt.

Selv om forurensningen holdes innenfor fastsatte vilkår, plikter tiltakshaver å redusere sine utslipp og påvirkning på miljøet så langt det er rimelig uten urimelige kostnader.

Vurdering av forurensningspotensial

Det er i forbindelse med Kystverkets planlagte mudring gjennomført omfattende sedimentundersøkelser i tiltaksområdet som i all hovedsak har avdekket at sjøbunnen er forurenset med PAH-forbindelser i tilstandsklasse 3 og 4 og TBT i tilstandsklasse 3, 4 og 5. Det er også ved enkelte prøvepunkter påvist sink i tilstandsklasse 3 og ved en enkeltprøve avdekket kvikksølv i tilstandsklasse 4 og PCB i tilstandsklasse 3.

Mudrede masser fra sjø og vassdrag er på et generelt grunnlag å anse som et næringsavfall og skal normalt sett leveres til godkjent mottak eller nyttiggjøres i henhold til avfallsregelverket. Normal praksis er at masser i tilstandsklasse 1-2, jf. M-608/2016 kan nyttiggjøres og at masser i tilstandsklasse 3-5 skal leveres til godkjent mottak med tillatelse etter forurensningsloven. Som alternativ til å levere mudrede masser til godkjent avfallsmottak, søker Kystverket om tillatelse til å levere muddermasser til Drammen havn, og Drammen havn søker dermed om endring av sin eksisterende tillatelse til utfylling. Kystverkets mudreprosjekt behandles som en egen sak, men må selvfølgelig ses i sammenheng med søknaden om endring fra Drammen havn.

Den eksisterende tillatelsen til Drammen havn (2020.0047.T) omfatter utfylling av inntil 1 300 000 m³ masser mellom Furuholmen og Risgarden. Drammen havn har etablert en 12 meter bred sjete av stein mellom Furuholmen og Risgarden og det er videre ønske fra Kystverket og Drammen havn om å fylle mudrede masser fra Kystverkets prosjekt inn i den pågående fyllingen som til slutt vil utgjøre 60 000 m² med nytt land på Holmen. I henhold til tillatelsen til Drammen havn åpnes det kun for utfylling av masser som tilfredsstillende tilstandsklasse 2 eller bedre, jf. M-608/2016. Dette betyr i praksis at masser fra Kystverkets mudreprosjekt som tilsvarende tilstandsklasse 1-2, jf. M-608/2016 kan brukes i utfyllingen i Drammen havn. Slik fyllingen i Drammen havn er utformet med sjete mellom Furuholmen og Risgarden, vurderer vi at det ikke foreligger noen vesentlig fare for forurensning og/eller utlekking ved å fylle ut masser i tilstandsklasse 1-2 fra mudringen bak sjeteen. Dette forutsetter likevel at utfyllingsarbeidene under Drammen havn for øvrig gjennomføres i tråd med vilkår i Drammen havn sin tillatelse etter forurensningsloven.

Som nevnt tidligere har det blitt gjennomført sedimentundersøkelser i tiltaksområdet og modellberegninger viser at ca. 42 000 m³ av sedimentene er å anse som fri for forurensning og at ca. 27 000 m³ er å anse som lett-moderat forurenset. Det er ønskelig å benytte både ikke forurensete muddermasser og forurensete muddermasser i utfyllingen på Holmen. I søknaden legges det stor vekt på at muddermassene vil bli plassert bak en massiv sjete og at det ikke er snakk om å dumpe massene direkte i sjø. Tiltaket er likevel å anse som en utfylling av forurensete masser i sjø, og Statsforvalteren må dermed behandle saken etter forurensningsloven § 11.

Statsforvalteren har i utgangspunktet en streng praksis rundt utfylling av masser til sjø og vassdrag, og det gis normalt sett ikke tillatelser til utfylling av forurensete masser. Forurensete masser skal etter Statsforvalterens syn som hovedregel bringes til lovlig avfallsanlegg i stedet for å brukes som utfyllingsmasser, men det kan i særlige tilfeller gis tillatelse til utfylling av masser som er forurenset. Noen kriterier som må være på plass er blant annet at den aktuelle utfyllingen er planlagt uavhengig av tilgangen på massene, at massene erstatter materialer som ellers ville blitt brukt og at de aktuelle massene er egnet til bruken. Stort sett er ikke forurensete masser egnet til utfylling, da de kan medføre vesentlig utlekking av forurensninger og dermed skader på omliggende miljø. Dersom en slik disponering likevel skulle kunne gjennomføres uten vesentlig fare for utlekking og videre

forurensning, så kan det vurderes å gi tillatelse sett ut fra øvrige fordeler og ulemper tiltaket skulle medføre. Samfunnsnyttan av tiltaket vil således være svært viktig.

I søknaden legges det stor vekt på at utfylling av muddermassene ut fra et miljø- og samfunnsmessig perspektiv vil ha flere fordeler og blant annet medføre:

- Reduserte klimagassutslipp – Klimagassberegninger viser at bruk av Holmen til deponering av massene fremfor transport til nærmeste avfallsmottak vil kunne redusere utslippene med ca. 30 000 kg CO²e.
- Gjenbruk av masser til nytteformål – i tillegg til å redusere mengden masser som må bringes til Holmen for utfylling, er det en fordel at lokale masser gjenbrukes på området. Massene vil da ha en nytteverdi i stedet for at de tar opp plass i et deponi.
- Redusert prosjektkostnad og bruk av offentlige midler – kostnadsberegninger ved bruk av tall fra andre tilsvarende prosjekter har vist at transport av disse massene til et godkjent mottak vil bety en økt prosjektkostnad for Kystverket og bruk av offentlig midler på ca. 60-70 millioner kroner.
- Redusert belastning på offentlig veinett – en lastebil vil kunne frakte mellom 9 og 10 m³ bløte masser, noe som tilsa ca. mellom 2600 og 3000 lastebillass mellom Holmen og deponiområdet for transport av de forurensede massene til nærmeste mottakssted. Uønsket trafikkbelastning, støv, støy og søl med bløte masser vil være noe av problematikken som vil måtte håndteres ved bruk av eksternt landmottak fremfor deponering i sjø ved Holmen.
- Reduserte utslipp sjø – mellomagring av masser på land, og eventuell avvanning før transport til landdeponi, vil også kunne unngås dersom massene legges bak sjeteen på Holmen. Mellomlagring og avvanning av mudringsmasser vil gi økt risiko for forurensede utslipp til sjø.
- Gjennomføringstid – ved å bruke alle mudringsmassene lokalt, vil gjennomføringen være mer effektiv som både er kostnadsbesparende, men også positivt for naturmiljøet og samfunnsinteressene i området. Det at anleggsfasen for mudring ikke blir lenger enn nødvendig vil redusere belastningen på naboer og naturmiljøet, både over og under vann.

Multiconsult har gjennomført en miljørisikovurdering av utfylling av muddermassene i Drammen havn (10264739-05-RIGm-RAP-001). Det påpekes i miljørisikovurderingen at det utfylling av muddermasser bak sjeteen skal gjennomføres på mest mulig skånsom måte for å unngå søl til Drammensfjorden. Erfaringer fra utfyllingsarbeidet i Drammen havn viser at sjeteen fungerer som en effektiv partikkelsperre og resultater fra overvåking viser ingen tegn til at det forekommer partikkelspredning til Drammensfjorden. Det er etter etableringen av sjeteen blitt fylt ut finkornede TBM-masser bak sjeteen og disse vil fungere som et innvendig filterlag i bassenget. TBT som det vil være høyest konsentrasjoner av i muddermassene er sterkt partikkelbundet, og vil i liten grad være løst i vannfasen. Risiko for spredning av partikler og løst forurensning under selve utfyllingen av muddermassene anses på bakgrunn av dette som lav.

Muddermassene blir lagt bak sjeteen i bassenget og vil på sikt inngå i selve fyllingen som til slutt vil utgjøre nytt land. Dersom en legger normverdier for forurenset grunn til grunn for det nye landområdet, så foreligger det ingen helse- og miljørisiko knyttet til massene. De påviste stoffkonsentrasjonene som er over normverdi for arsen, sink og TBT ligger godt under beregnede akseptkriterier for denne type arealbruk. Muddermassene vil bli liggende opptil 15 meter under fremtidig terrengnivå, og vil være overlappet med minimum 2 meter med masser fri forurensning samt et tett dekke med asfalt. Det vil derfor ikke forekomme noe eksponering, og relevante eksponeringsveier kan utelukkes.

Det er videre gjennomført en spredningsvurdering for utlekking til sjø, og beregningsverktøyet viser ingen spredningsrisiko knyttet til stoffinnholdet i de aktuelle muddermassene når disse plasseres på omsøkt areal på Holmen. Det er heller ingen forskjeller i utlekkingsgraden om massene legges i bunnen eller toppen av utfyllingsområdet. Risikoen for utlekking gjennom steinsjeteen til fjorden etter endt utfylling vurderes dermed som minimal. Den videre planlagte utfyllingen (Trinn 3) utenfor sjeteen vil medføre ytterligere permanent innkapsling av sedimentene. Det er også gjennomført en vurdering av risiko for skade på vannlevende organismer, og beregnede maksimale konsentrasjoner i sjøvannet vil ikke overskride EQS/PNEC i resipient. Det vurderes dermed at tiltaket ikke utgjør noen risiko for organismer som lever i Drammensfjorden. I henhold til rapport fra Multiconsult UA-Strømsløpet-Tangenrenna (10264739-02-RIG-RAP-002) vurderes det også at de mudrede massene generelt sett vil være egnet som fyllmasser basert på korngraderingsresultater og gode dreneringsegenskaper.

På bakgrunn av gjennomførte vurderinger og planlagt gjennomføring av utfylling til bassenget på Holmen, vurderer vi at det vil være akseptabelt at også de 27 000 m³ muddermassene som er å anse som forurenset, kan fylles ut bak sjeteen på Drammen havn. Vi legger stor vekt på at tiltaket ikke medfører vesentlig risiko for spredning av forurensning og at disponeringen av massene skal gjennomføres i et samfunnsnyttig tiltak som var planlagt uavhengig av tilgangen på massene. Statsforvalteren setter likevel strenge krav til selve disponeringen av muddermassene, for å sørge for at Drammen havn har kontroll under utfyllingsarbeidene, samt i forbindelse med videre oppfølging av fyllingen. Dette innebærer blant annet at Drammen havn må etablere en mottakskontroll for muddermassene, i tillegg må det utarbeides en konkret utfyllingsplan med tilhørende overvåkingsprogram, så eventuell utlekking/spredning av forurensning kan dokumenteres. I utfyllingsplanen må det tas konkret stilling til hvordan muddermassene skal plasseres i fyllingen for å unngå videre spredning av forurensning. Dette kan blant annet innebære at det vurderes at det fylles ut ytterligere filtermasser, etableres geotekstilduk og/ eventuelt etableres et avretningslag. Utfyllingsplanen skal foreligge før utfyllingsarbeidene igangsettes, og skal sendes til Statsforvalteren.

Konsekvenser for naturmiljøet

Det følger av forvaltningsloven at vi skal sørge for at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. I saker som berører naturmangfold gjelder prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 jf. § 7.

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Ved vurderingen av § 8 er det sentrale å finne ut hvilket naturmangfold som kan påvirkes av beslutningen, hvilken tilstand dette naturmangfoldet har og hvilke effekter beslutningen vil ha på naturmangfoldet. Vurderingen av disse tre spørsmålene utgjør til sammen kunnskapsgrunnlaget.

I Miljødirektoratets database Naturbase (2026) ligger utfyllingsområdet innenfor naturtypen Drammenselva-Holmen (BN00083552) som utgjør Drammenselvas deltaområde. Dette deltaområdet regnes som svært viktig for biologisk mangfold, da Drammenselvas utløp er et av de mest artsrike fiskeområdene i Norge. Det er registrert 42 fiskearter i Drammenselva og Drammensfjorden. Det er derfor av nasjonal betydning å bevare fjordbassenget og de nedre deler av Drammenselva som beite-, reproduksjons- og oppvekstområde for fisk. Ca. 90 % av vannmassene følger Strømsøiden og ca. 10 % følger Bragernessiden. Det er registrert fiskemåke, hettemåke, gråmåke, sothøne, dvergdykker, havørn og dvergdykker i tilknytning til tiltaksområdet. Dette er arter av stor eller særlig stor forvaltningsinteresse.

Kysttorsk har tidligere vært en vanlig art i indre deler av Drammensfjorden, men bestanden av torsk har opplevd en drastisk nedgang i senere år og er på et historisk lavt nivå. Spesielt de yngre livsstadiene til torsk tar skade av vann med høy konsentrasjon av partikler. Det er imidlertid ikke registrert noe gyteområde for kysttorsk i Indre Drammensfjord. Det nærmeste gyteområdet for kysttorsk er registrert like nord for Holmsbu (Yggdrasil 2020). Dette er et godt stykke sør for Svelvikterskelen og langt unna tiltaksområdet. Det er derfor lite sannsynlig at arbeidene vil medføre en direkte negativ påvirkning på gyteområdet.

Helhetlig tiltaksplan for en ren og rik Oslofjord med et aktivt friluftsliv ble signert av klima- og miljøvernministeren i mars 2021. Hovedmålet med tiltaksplanen er at Oslofjorden skal være ren, rik og tilgjengelig for alle. Tiltaksplanen er tydelig på at tilstanden for livet i Oslofjorden er alvorlig, og at det må gjennomføres en rekke tiltak for å bedre miljøtilstanden i Oslofjorden. Tilførsler av miljøgifter til fjorden er en av hovedutfordringene som trekkes frem av tiltaksplanen, og Statsforvalteren mener det er viktig å redusere ytterligere tilførsler av miljøgifter for å bedre tilstanden i fjorden.

Søknaden og Statsforvalterens behandling er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven vektlegges derfor i mindre grad, men det settes vilkår som et føre-var tiltak. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Når det gjelder eventuelle arbeidstidsbegrensninger knyttet til utfyllingsarbeidene, så vurderer vi at arbeidstidsbegrensningene som allerede ligger til grunn i eksisterende tillatelse kan videreføres. Dette innebærer at det ikke skal gjennomføres utfyllingsarbeider mellom klokken 23.00-06.00 i tidsperioden mellom 1. mai og 1. november.

Statsforvalteren minner om at det er tiltakshaver som skal dekke kostnadene ved å unngå og begrense skade på naturmangfoldet, jf. § 11 i naturmangfoldloven. Tiltakshaver er også pliktig å benytte miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. § 12 i naturmangfoldloven.

Statsforvalteren mener at prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 er oppfylt.

Vurdering etter vannforskriften

Vannforskriften setter klare og konkrete mål om miljøforbedringer i vannmiljøet i Norge. Hver vannforekomst får sin tilstand undersøkt og klassifisert etter gitte rammer. God økologisk og kjemisk tilstand er målet for alle vannforekomster som ikke har unntak, jf. vannforskriften § 4. Dersom en vannforekomst ikke har god økologisk tilstand, skal tiltak for å forbedre tilstanden gjennomføres.

Utfyllingsområdet ligger i tilknytning til den indre delen av Drammensfjorden, som i vannforvaltningsdatabasen Vann-Nett er karakterisert som en sterkt ferskvannspåvirket fjord med «moderat» økologisk tilstand. Det er primært nitrogen- og oksygenforhold som gjør at Drammensfjorden ikke oppnår «god» økologisk tilstand. Den kjemiske tilstanden i vannforekomsten er registrert som «dårlig» på grunn av påvisning av TBT, enkelte PAH-forbindelser, kvikksølv og bly. Vannforekomsten er allerede i stor grad påvirket av diffuse avrenninger fra by/tettsted, transport og infrastruktur, samt fysiske endringer forårsaket av mudring og utfyllinger.

I henhold til § 4 i vannforskriften skal tilstanden i overflatevann beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomsten skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand. Ny aktivitet og inngrep skal derfor ikke medføre forringelse eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømål som er satt.

Vi vurderer at tiltaket vil ha en begrenset påvirkning på vannmiljøet i resipienten. Graden av påvirkning avhenger blant annet av størrelsen på resipienten, tiltakets omfang og bruk av avbøtende tiltak. I denne saken vurderer Statsforvalteren at størrelsen på vannforekomsten og omfanget av tiltaket er av den grad at miljøtilstanden i vannforekomsten ikke vil bli vesentlig påvirket av arbeidene. Tiltaket vil kunne påvirke vannmiljøet lokalt i tiltaksområdet, men ikke i hele vannforekomsten. Så fremt arbeidene gjennomføres i tråd med vilkår i tillatelsen, vurderer vi at tiltaket ikke vil føre til varig forringelse av vannkvaliteten eller vanskeliggjøre oppnåelsen av de fastsatte miljømålene.

Forhold til plan

For aktuelt område gjelder kommuneplanens arealdel, vedtatt 18.06.2025, og dens bestemmelser. Berørte arealer er i kommuneplanen avsatt til arealformål havneområde i sjø. I tillegg gjelder områderegulering for Holmen, vedtatt 18.02.2020, og dens bestemmelser. Området er regulert til arealformål havneområde i sjø.

I vedtak etter plan- og bygningsloven av 17.06.2026 gis det rammetillatelse til mudring fra Drammen kommune. I det samme vedtaket legges det til grunn at mudrede masser planlegges gjenbrukt lokalt som utfyllingsmasser innenfor Drammen havn sitt utfyllingsområde ved Holmen.

Konklusjon

På bakgrunn av det som er beskrevet i søknaden om endring vurderer Statsforvalteren at det er akseptabelt å endre tillatelsen. Vi vurderer at de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket, ikke vil overstige de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd.

Statsforvalteren har vurdert tiltaket som forurensningsmyndighet etter forurensningsloven, og i henhold til relevant lovverk. Tiltakshaver er selv ansvarlig for å innhente nødvendige tillatelser etter andre lovverk.

Vedtak om endring av tillatelse

Statsforvalteren fatter vedtak om endring av tillatelse etter forurensningsloven til utfylling i Drammen havn – TEK12 – 02 Trinn 2. Endringen omfatter at Drammen havn kan ta imot muddermasser fra Kystverkets mudring i Tangenrenna og Strømsøløpet og benytte disse til utfyllingen bak den etablerte sjeteen i Holmen.

Statsforvalteren har satt vilkår knyttet til utfylling av muddermasser i Drammen havn.

Endringene er foretatt med hjemmel i forurensningsloven § 11.

Vi viser til endringer i vedlagt tillatelse.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr datert 20.11.2025. Vi varslet sats 5 som i 2026 utgjør kr. 94 600 for behandling av søknaden.

På bakgrunn av medgått ressursbruk vedtar Statsforvalteren at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 5 kommer til anvendelse i denne saken. Drammen havn skal derfor betale kr 94 600 for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Gebyret fastsettes på bakgrunn av Statsforvalterens ressursbruk i sammenheng med behandling av søknaden. Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Dette inkluderer gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstilling av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også.

Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen tre uker fra underretning om vedtak er kommet fram, eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes, jf. § 32. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

Med hilsen

Hilde Sundt Skålevåg
seksjonssjef
Klima- og miljøvernavdelingen

Andreas Røed
fagleder

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Tarjei Ravn
Gudveig Nordahl
Olof Martin Fransson
Drammen kommune
Ivar A. Vannebo
Buskerud fylkeskommune

Postboks 3563

3007

DRAMMEN